

ningsinspektør, førend de foretager deres Indstilling, er jeg bange for, at vi skal komme ind paa Valg af Mænd, hvis Virksomhed ikke vil medføre den tilsigtede Besparelse for Lønningsfondens. Jeg vil lægge et godt Ord ind for, at det kommende Udvalg søger at finde en Form — om end ikke just den Form, i hvilken Forslaget kom frem, saa dog en Form derhen imod —, der kunde finde Tilslutning i det andet Ting, og som kunde yde den tilsigtede Nytte. Jeg er nemlig enig med den højtærede Minister i, at der trænges til, at der kommer større Ensartethed, og at der vises større Sparsommelighed, end der under de nuværende Forhold kan vises.

Kirkeministeren (Povlsen): Maa jeg sige til det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen), at naar han talte om, at jeg her ønskede 7 nye Embedsmænd ansat, er dette ikke rigtigt. Der er i Virkeligheden kun den Forskel imellem det ærede Medlem fra Ribe og mig med Hensyn til disse Folk, at medens det ærede Medlem fra Ribe ønsker, at de skal have Betaling for hver enkelt Afgørelse, de træffer, eller for hvert enkelt Raad, de giver, ønsker jeg, at de skal have en fast Løn. Jeg mener nemlig, at der vil blive lagt saa stærkt Beslag paa dem, at det i Virkeligheden slet ikke vil kunne svare sig at betale dem for hvert enkelt Tilfælde med Honorar. Jeg vil altsaa, at de skal have fast Honorar, men jeg vil ingenlunde, at det skal være Embedsmænd, der skal ansættes.

Naar det ærede Medlem fra Ribe talte om, at han ikke kunde forstaa, hvorfor jeg ikke vilde gaa med til at tidsbegrænse Loven, forstaaer jeg det ikke rigtigt, for det var jo mig selv, der allerførst bragte den Tanke frem her under Finanslovforslagets Behandling, at man kunde tidsbegrænse Loven, idet jeg sagde, at det var noget, jeg meget vel kunde tænke mig, da jeg var vis paa, at der i Løbet af nogle Aar vilde være indtjent saa meget for Lønningsfondens, at den derefter meget godt kunde overtage Udgiften helt. Kan man komme frem ad den Vej, har jeg altsaa ikke noget imod, at man gaar til en Tidsbegrænsning. Men jeg mener ganske vist, at 3 Aar er for kort en Tid. I den Tid vil man ikke kunne indvinde tilstrækkelig Erfaring. Man maa huske paa, at en af de Opgaver, disse bygningskyndige Mænd skulde have, var den, at de skulde rejse rundt og besigtige alle vore Præstegaarde, saaledes at vi fik optaget et Grundrids og en Beskrivelse af dem. Dette vil jo tage et Antal Aar, jeg antager, det

vilde tage henved 6 Aar, saa mindre end 6 Aar kunde der ikke være Tale om at sætte en saadan Tidsbegrænsning af Loven til. Men her synes der altsaa at være en Mulighed for at komme til Forstaaelse ogsaa med det ærede Medlem fra Ribe.

Til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) vil jeg kun sige, at jeg selvfølgelig haaber paa det ærede Medlems Bistand. Som det ærede Medlem har støttet mit Forslag, haaber jeg ogsaa, han vil gøre det herefter. Det ærede Medlem udtalte, at det turde være en Misforstaaelse, naar jeg mente, at Landstingets Udvalg havde stillet sig flottere overfor Ministeren, idet det i Stedet for de 25,000 Kr., hvortil Udgiften var begrænset i mit Forslag, siger, at hele det fornødne Beløb skal bevilges paa de aarlige Finanslove. Det ærede Medlem turde dog heller ikke paastaa det modsatte, og deraf turde fremgaa, at der maa være en Uklarhed i Lovforslaget ogsaa paa dette Punkt, saaledes som det er vedtaget i det høje Landsting, saa der maa være Grund til at foretage en Ændring her. Jeg maa for øvrigt gøre opmærksom paa, at der foreligger en Uklarhed til, idet der er en Uoverensstemmelse imellem Landstingsudvalgets Udtalelse i Betænkningen og Bestemmelsen i selve Lovforslaget. I Betænkningen siger man nemlig, at man indtil videre maa gaa ud fra, at de fornødne Beløb fortrinsvis ydes af Statskassen, men i Lovforslaget, saaledes som det nu er affattet, forudsættes det, at hele Beløbet skal udredes af Statskassen. Ogsaa her foreligger altsaa en Uklarhed. Alt opfordrer saaledes til at underkaste Lovforslaget en Udvalgsbehandling, og jeg haaber som det ærede Medlem fra Kolding (Laursen), at man derigennem skal komme ret nær op til det oprindelige Lovforslag.

Brorsen: Den Udtalelse, der nu kom fra den højtærede Kirkeminister, om, at han godt kunde tænke sig, at Loven blev tidsbegrænset, glæder mig, og det kan maaske være, at vi da gennem en Udvalgsbehandling her vil kunne komme til Forstaaelse om Lovforslaget. Det er noget, vi fra vor Side vil sætte megen Pris paa, at Loven kunde blive tidsbegrænset, enten det nu kunde blive til 3—4 eller 5 Aar. Saa vilde man jo kunne tage Spørgsmaalet frem til Behandling igen, og man vilde i den Tid have indhøstet Erfaringer, som i høj Grad vilde komme os til gode, naar vi til sin Tid atter skulde til at behandle Spørgsmaalet om Præstegaardskonsulentterne.